

A partir de la segona setmana començava el joc de simulacions. En el marc d'un país imaginari («Latinar») i en el si dels seus òrgans administratius, els participants jugaven el rol d'experts que havien d'afrontar —treballant en equips— diferents situacions, ara cooperatives, ara competitives. La darrera setmana del curs es va dedicar a la projecció, elaborant cada participant un projecte de comunicació adequat a la seva realitat nacional.

Han participat al curs vint-i-vuit professors i professionals de la comunicació d'Amèrica Llatina i d'Espanya becats per diferents institucions internacionals. La presència espanyola al curs ha estat possible en virtut del conveni de col·laboració existent entre CIESPAL i la Facultat de Ciències de la Informació de la Universitat Autònoma de Barcelona.

NOTÍCIA DEL «STAGE DI SEMIOTICA» A URBINO (ITÀLIA)

Francesc Burguet

Com cada any, el proppassat juliol s'ha portat a terme un Stage intensivo di Semiotica sota l'organització i gestió del Centro Internazionale di Semiotica e Linguistica della Università degli studi di Urbino (Itàlia). Aquest curset comprenia tres tipus d'activitats: els Seminaris, els Convegni, mena de petits congressos i taules rodones que cada setmana desenvolupaven un tema concret, i diverses conferències.

T. Todorov, M. Pop, E. Verón, R. Lindekens, D. Patte, G. Vignaux, M. Dascal, H. Parret i P. Valesio foren els participants als Seminaris; la semàtica d'aquests, sota la perspectiva de la semiòtica (o de les semiòtiques) abraçava un ampli ventall d'estudis: Els formalistes russos i

Bakhtine (Todorov), Rite i Mite (Pop), Semiòtica del discurs social (Verón), Teoria de la Semio-història amb un estudi sobre Tirant lo Blanc de Joanot Martorell (Valesio), De la imatge com text al text com imatge (Lindekens), Narració i discurs didàctic (Patte)... Cal remarcar el Seminari de René Lindekens que sota la perspectiva genèrica de Semiòtica visual aplegava una àmplia, específica i complementària pertinència tractada per diferents especialistes: imatge (Lindekens i Dubois), pintura (Payant), Poesia Visual (d'Ambrossio), Arquitectura (C. Simona)... També volem destacar el seminari de Todorov que ens va permetre conèixer de prop la teoria literària de Bakhtine, inèdita i gairebé desconeguda a casa nostra.

Paral·lelament es realitzaven els Convegni, el primer dels quals: «Possibilitats i límits de la Pragmàtica», sota la direcció de Herman Parret i Jef Verschueren (Belgian National Science Foundation) i Marina Sbisa (Universitat de Trieste) aplegava uns setanta-cinc especialistes europeus i nord-americans. La segona setmana el Convegno versava sobre «Els objectes Paradoxals» (Objets à côté) i comptà amb la participació de Lyotard, Vignaux, Rosensthiel, Fabri, Parret, Verón,... etc. Uns vint-i-cinc especialistes (Hammon, Marin, Lindekens, Thülermann, Almanisi, Brandt, Valesio...) intentaren, al llarg de la tercera setmana, de donar contingut al Convegno sobre el «Discurs Irònic». Destaquem-ne l'estudi de Lindekens sobre vuit gravats de Goya que penetrava en un dels àmbits més polèmics: el discurs irònic a la imatge. L'última d'aquestes taules rodones, organitzada i dirigida per Baudrillard i Fabri, es presentava amb un títol atraient: «La Seducció». Una dotzena de comunicacions procuraren palesar i esbrinar els mecanismes diversos de l'acció seductora del discurs malgrat greus deficiències organitzatives que no van permetre que aquest Convegno «seduís» del tot.

De les conferències en destaquem la d'Eco, «Principis de l'anàlisi textual» i la de Linda Waugh (Ithaca), «Estructura del llenguatge», que va fer una fèrtil i fructífera definició de la «Forma», al camp lingüístico-semiòtic, a partir de recents estudis sobre el cervell que permeten concloure a Waugh que les diferents formes fòniques del llenguatge sols poden ser explicades des d'una perspectiva que lligui sempre la forma a la seva funció semiòtica.

CONGRÉS DE SEMIÒTICA TEATRAL A COSENZA

Francesc Burguet

Del dia 13 al 16 del mes de setembre de 1979 s'ha celebrat un congrés de Semiòtica Teatral a la Universitat de la Calàbria (Cosenza-Itàlia) organitzat pel seu Departament de Filologia. Sota el títol Convegno di studi: Testo, Comunicazione e spettacolo. Il doppio teatrale el congrés presentava dues direccions, una de genèrica, que agafava proposicions diverses d'anàlisi teatral, com a text i com a espectacle, i una altra de concreta, emmarcada sota el concepte de il doppio teatrale. Al llarg del primer dia es van presentar deu comunicacions: Segre, conceptualització i diferenciació del discurs narratològic i teatral; Serpieri, la retòrica al teatre; Larivaille, la lògica del discurs teatral; Rutelli, estatut dialògic i retroacció al text dramàtic; Jansen, l'element «escena» al text dramàtic; Ruffini, Significar/Comunicar: la in-comunicació teatral; De Marinis, l'anàlisi textual de l'espectacle; Guarino, l'arqueologia del teatre: problemes de reconstrucció de l'espectacle... En definitiva es va constatar la dificultat de l'anàlisi de l'espectacle actual ja que les comunicacions o bé sols acaraven l'anàlisi del text o

bé dels espectacles que ja no existeixen, cosa que proposava una arqueologia del teatre. La jornada dedicada al doppio teatrale fou molt irregular i poc preparada, a més de certs vicis d'erudició i d'història-biografia comesos per alguns dels ponents, no obstant cal destacar les intervencions de Grande, «La màquina teatral com a tecnologia de la simulació», Ubersfeld, «El doble i les seves transformacions dins l'Amphitryon de Molière», Brusegan, «El doble alliberador o l'ambivalència del desig al Jeu de la Feuillée»... També volem destacar la comunicació no anunciada de Patrice Pavis, Pour une esthétique de la reception théâtrale i la de Patrizia Magli, La seducció en l'expressió corporal.

Finalment, cal dir que en aquest congrés va acabar de quallar la creació d'una associació internacional de semiòtica teatral amb els propòsits de facilitar informació, intercanvi de materials, organització de taules rodones, etc.